17 Φεβρουαρίου 2020

Άγιος Αντώνιος ο Μέγας: Αν θέλει ο άνθρωπος, μπορεί από την ανατολή ως τη δύση του ηλίου να φθάσει στην αγιότητα

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

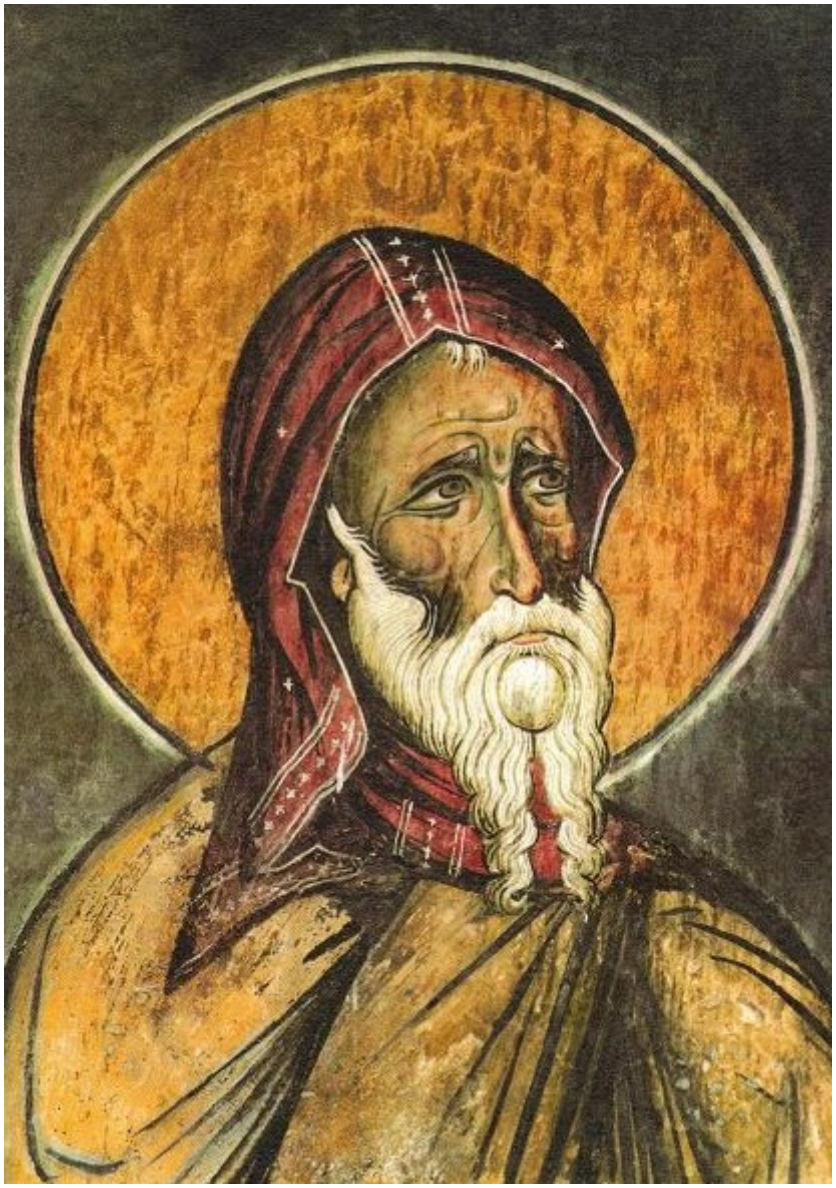

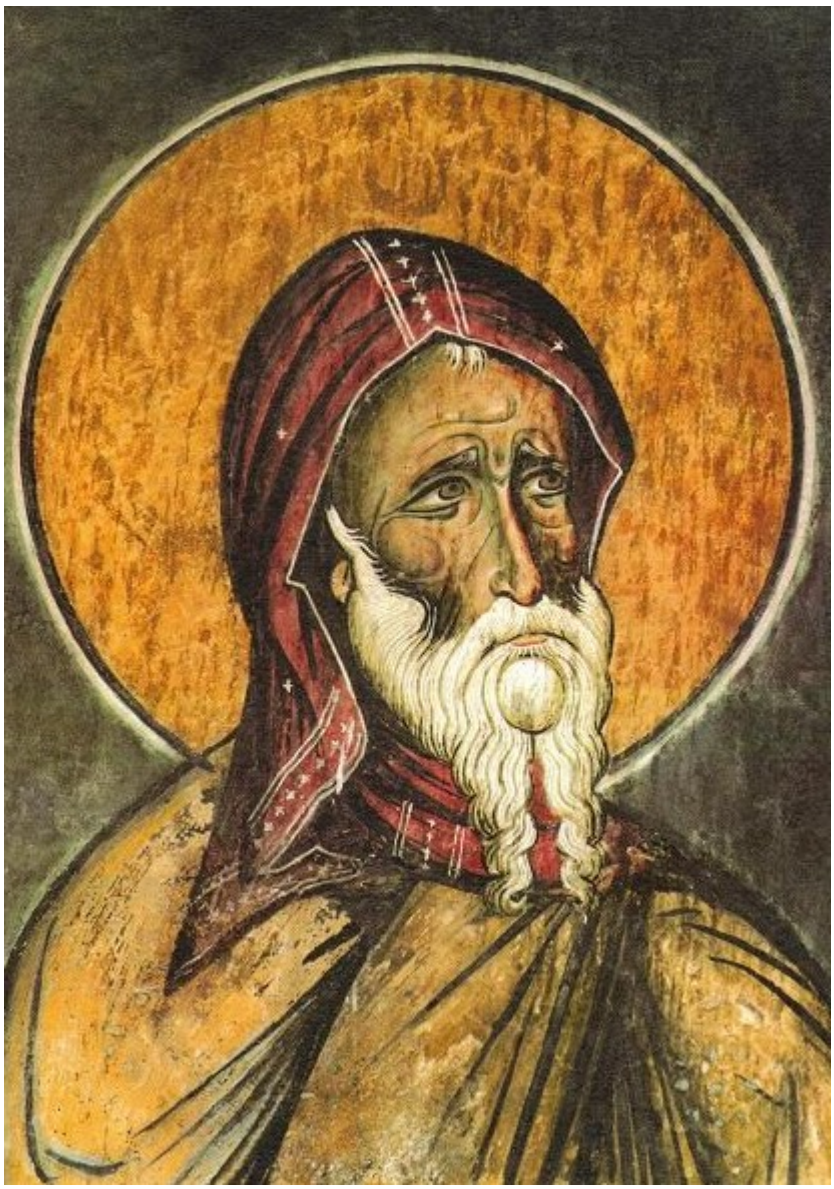

Ένας νέος αξιωματικός που πριν από λίγο είχε οδηγηθεί στο δρόμο του Θεού κι ακόμα πάλευε με τη συνείδησή του, ρώτησε τον εξομολόγο του, αν πραγματικά, όπως του έλεγαν, δεχόταν ο Θεός τόσο εύκολα την μετάνοια του ανθρώπου.

-Αν κατά τύχη σκιστεί κάπου ο μανδύας σου, παιδί μου, του είπε εκείνος, τον βγάζεις αμέσως και τον πετάς, σαν άχρηστο;

-Όχι, δα, έκανε εκείνος. Τον ράβω και τον επιδιορθώνω, όσο βέβαια δέχεται επιδιόρθωση.

-Αν λοιπόν εσύ λυπάσαι το φόρεμά σου κι εύκολα δεν το πετάς, πως δε θα λυπηθεί ο Θεός το πλάσμα Του και δε θα κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να το διορθώσει; Είπε

ο καλός Γέροντας κι ανάπαυσε το νέο.

Ένας αρχάριος Μοναχός πήγε στενοχωρημένος στον Όσιο Ποιμένα

-Έπεσα σε μεγάλο σφάλμα, Αββά, του εξομολογήθηκε, και θέλω τουλάχιστον τρία χρόνια για να μετανοήσω.

-Είναι πολλά, του είπε ο Όσιος.

-Είναι αρκετοί τρεις μήνες, τότε;

-Και τόσο είναι πολύ, αποκρίθηκε ο Όσιος. Εγώ σου λέγω πως, αν ειλικρινά μετανοήσεις και πάρεις σταθερή απόφαση να μη επαναλάβεις ποτέ το ίδιο σφάλμα, σε τρεις μέρες σε δέχεται η αγαθότης του Θεού.

Άλλος Αδελφός ρώτησε τον ίδιο Γέροντα, αν ο Θεός εύκολα συγχωρεί τις αμαρτίες του ανθρώπου

-Πώς είναι δυνατόν να μη συγχωρεί, τέκνο μου, Εκείνος που δίδαξε τη μακροθυμία στους ανθρώπους; Δεν παραγγέλλει στον Πέτρο να συγχωρεί εκείνον που του σφάλλει «έως εβδομηκοντάκις επτά» δηλαδή επ’ άπειρον; αποκρίθηκε ο Γέρων.

Κάποιος άλλος πάλι ζήτησε να του εξηγήσει τι ακριβώς είναι μετάνοια

-Η μη επανάληψη της ίδιας αμαρτίας, αποκρίθηκε ο Όσιος Ποιμήν.

Ένας Αδελφός εξομολογήθηκε στον Αββά Σισώη:

-Έπεσα, Πάτερ. Τι να κάνω τώρα;

-Σήκω, του είπε με τη χαρακτηριστική του απλότητα ο Άγιος Γέροντας.

-Σηκώθηκα, Αββά, μα πάλι έπεσα στην καταραμένη αμαρτία, ομολόγησε με θλίψη ο Αδελφός.

-Και τι σ’ εμποδίζει να ξανασηκωθείς;

-Ως πότε; Ρώτησε ο Αδελφός.

-Έως ότου σε βρει ο θάνατος ή στην πτώση ή στην έγερση. Δεν είναι γραμμένο «όπου εύρω σε εκεί και κρινώ σε»; Εξήγησε ο Γέροντας. Μόνο εύχου στον Θεό να βρεθείς την τελευταία σου στιγμή σηκωμένος με την αγία μετάνοια.

«Αμαρτία προς θάνατον», γράφει ο Αββάς Μάρκος ο Ασκητής, είναι κάθε αμετανόητη αμαρτία. Ούτε αυτός ο Αγαθός και Φιλάνθρωπος Θεός συγχωρεί τον αμετανόητο αμαρτωλό. Οι περισσότεροι άνθρωποι αισθάνονται συχνά λύπην και αηδία δια τας αμαρτίας των, δέχονται όμως με ευχαρίστηση τας αφορμάς των.

Αυτή η φωνή ακούγεται να λέγει επιτακτικά στον επιλήσμονα άνθρωπο, έλεγε κάποιος Πατήρ: «Σήμερον επίστρεψον».

Οι τωρινοί άνθρωποι δε ζητούν το σήμερον, αλλά το αύριον για να μετανοήσουν, έλεγε άλλος Γέρων.

Λένε πως ένας Αδελφός, κάθε φορά που οι λογισμοί του τον ξεγελούσαν και του έλεγαν, άφησε σήμερα και αύριο μετανοείς, εκείνος ο σοφός αποκρινόταν «Σήμερα θα δείξω με έργα τη μετάνοιά μου, όσο για αύριο, ας γίνει του Θεού το θέλημα».

Να τι διαβάζουμε στ' «Ασκητικά» του μεγάλου διδασκάλου του ασκητισμού Ισαάκ του Σύρου:

«Με τα ίδια μέσα που έχασες το αγαθό, προσπάθησε πάλι να το αποκτήσεις. Χρυσάφι χρωστάς στον Θεό; Δε θέλει από σένα μαργαριτάρια. Τη σωφροσύνη σου έχασες; Δε σου γυρεύει ελεημοσύνη, αλλά τον αγιασμό του σώματός απαιτεί. Περιφρονείς την εντολή της αγάπης, νικημένος από το πάθος του φθόνου; Για ποιο λόγο πολεμάς τον ύπνο με αμέτρες αγρυπνίες ή αφανίζεις το σώμα σου με υπερβολική νηστεία; Αυτά δεν σου προσφέρουν καμιά ωφέλεια, δε γιατρεύουν τον φθόνο. Κάθε αρρώστια της ψυχής, όπως και του σώματος, χρειάζεται ειδικά φάρμακα και θεραπεία ανάλογη»

Πηγή: *Από το Γεροντικό.*

Αναδημοσίευση από: *http://www.enoriaka.gr/index.php?option=content&task=view&id=1124&Itemid=2*